

I. N. I. C.

AD
MEDITATIONES SACRAS
SUPER

PASSIONE JESU CHRISTI, DOMINI NOSTRI ET SALVA- TORIS UNICI,

CRASTINA LUCE
IN AUDITORIO MAIORI,
HORA MATUTINA NONA
INSTITUENDAS

VENERANDOS DNN. INSPECTORES,
PATRONOS, FAUTORES,
AMICOSQUE NOSTROS
PER OFFICIOSE ET AMANTER
INVITAT

M. GEORGIUS ANDREAS Vinholt Rector.

CYGNÆ,
STANNO FRIDERICIANO.

Vam superioribus diebus inchoavimus materiam, jam pertexere animus est: quandoquidem in passione Salvatoris, cuius meditationem pie suscepimus, iræ gratiæque divinæ, non secus ac vita consolatio- nisque humanae, speculum offendimus. Sed ex speculū eruditorum, quæ iram & favorem Dei, normam vita & solatia mortalium explicata dedere, brevitatis causa duo priora genera hoc loco placet attingere. Efto igitur

I. SPECULUM aquarum (Wasser-Spiegel.) Hujus autor est M. Christophorus Jrenaüs, qui, ne officio suo, perinde ut nomine, solam portare pacem videretur, turbare socordiam hominis quasque sensu irarum divinarum extimulare sibi curæ habuit, exemplis in scenam productis inundationum, quarum enumeratione in propatulo esset, severitatem Numinis etiam undis imperare in calamitatē temporum, aquisque superflus mortale genus plectere. Ita id, quod Poëtarum aquila optimum vocavit, (a) & ad restinguendam sitim eliciendamque è terræ seminibus fertilitatem datum est, casu cœlitus immisso nocentissimum & damnum evadit: quodque inveniendis speculis occasionem primam tulisse putatur, Jrenæ inventionem calamitatis atque interitus suppeditavit. Scilicet Narcissus imaginis suæ e fonte relucens captus adspectu marcescit paulatim ac disperit; (b) at homines vitæ suæ desiderio tabescentes in aquis triste speculum fatorum sepius inveniunt, quando aquarium cumulis & fluctibus suffocati cum gemitu planctuque miserabili moriuntur.

II. SPECULUM incendiōrum (Feuer-Spiegel.) Id operæ Johannis Aldenbergeri, strenui præconis Dei, debemus, qui nominati Jrenæ excitatus ingenio exempla itidem conquisivit variorum incendiōrum laudanda sane industria, laudante & conatum hunc Simfone Mencelio: quo testatior esset iræ cœlestis memoria, constaretque, Supremum Numen etiam ad ultrices flamas provocari criminibus ac sceleribus nostris, & justa vindicta nec aris nec focis parcere, quin vel pulcherima admirandique operis ædifica ac multo omnium amoenissima lucentis involvēre cineribus. Gratulandum autem Autori, qui non somnia, aut aniles fabulas, vel quicquid alias insanum vulgus deblaterare soler, sectari voluit: sed probatis rerum documentis fretus sua fundamento satis firmo superstruxit. In prima parte libri annos duntaxat à Christo nato obseruat: in secunda etiam mensis ejusque dies notavit: in tertia literarum retento ordine indicem adjicere instituit. De speculo igitur Aldenbergeriano dum recogito, incidit mihi speculum istorum, quod recenti memoria à magistris naturæ excogitatum est, ad fusionem metallorum aliorumque corporum ita fabrefactum, ut corpus liquatum in vase per tempus aliquod in infusione detineatur, aut calcinati pulveres cineresve igne illo diutius urgeantur. (c) Hæc quam belle cum præsenti negotio convenient! Nostra pectora ferrea sunt; imo tophum rigidissimum & Caucasum ipsum in pectoribus gestamus: rarus eorum numerus, quos meliore metallo finxit Jupiter. Mollescat igitur, Deo jubente, durities illa, &, si beneficiis non potest, vel incensis ignibus cerea fiat & mitigetur.

III. SPECULUM ignis (Feuer-Spiegel.) Quod nomen Sigismundo Suevo, Freistadiensi, acceptum ferimus: siquidem ille septem testimonia in totidem concionibus e sacris literis conquisivit, quæ de igne agunt: (d) ut metum hominibus oscitantibus incuteret, soporemque abstergeret, neque minus rationem doceret, quo pacto ignis in furore accentus in tempore extingui debeat. Pie vero de tremendo summi vindicis judicio loquitur, cogitationesque pias e sacris paginis cum fructu eruit, neque sine ingenio vel applicat ignes illos divinos, vel amplificat. Prædicent naturæ scientiæ consulti specula five vitra istoria, quibus tanta possit inesse vis & efficacia, ut simul ac lignum foco admoveatur, qui à superficie vitri trium ulnarum longitudine distet, statim flamma concitetur, tameti lignum aqua prius madefactum fuerit: plumbum & stannum non contemnenda crassitie confessim liquefacit: lamina ferrea, cuprea & orichalcea in ea parte, qua ad focum adhibetur, mox excedat, atque fine mora liqueficiat: lapis fissilis liquefactus in vitrum abeat nigri coloris, quod in fila deduci possit: vas argillaceum aqua repletum interim, dum illa vehementer ebullit, colliquescat: lateres cocti excedacti in vitrum flavum mutentur;

(a) Pindarus, Olymp. Od. i. (b) Ovid. met. l. 3. fab. 6. (c) Tom. 2. magisterii nat. & art. Autore P. Franciso Tertio de Lanis. (d) Hof. 8. 14. Gen. 19. 24. 25. Lev. 10. 1-5. Num. 11. 1-3. Jud. 9. 46-54. Jud. 15. 1-8. 2. Sam. 14. 29-33.

tentur; pumex autem diaphanum vitrum suppeditet: asbestos foco admotus expectatione citius in vitrum nigricans convertatur: plumbum liquefactum in pellucidum vitrum transeat: stannum autem primum in albissimum pulverem, deinde vero in vitrum commutetur: aurum liquefens in vitrum colore rubinos referens redigatur: antimonium, dum in clauso vase comburitur, fumos emitrat, qui collecti in subtilissimum albissimumque pulverem abeant: sub aqua ulnam alta pix, resina & sulphur liquefiant: lignum quoque & papyrus concrementur à radis ab hoc vitro versus solem reflexis; (e) quod sane admiratu dignum existimamus. Noster tamen septenarius simplex duplicatum illum virtute tantum superat: quantum æterna nativis, immortalia caducis, divina humanis antecellunt: quantoque majus est, speculo ignium cœlestium inspecto, timoreque adversus Deum concepto, contumaciam animi fregisse, quam vires naturæ.

V. SPECULUM extremii judicij (Spiegel des jüngsten Gerichts.) Eiusdem Suevi studio prelo subiectum est. Hic Suevus harmoniam Evangelii & Epistolæ Dom. II. Advent. contemplatus, singula pene momenta judicij, prodromos & signa, ignem, citationem hominum, judicem in majestate apparentem, afflatores, accusatores & testes, judicium ipsum & sententiam judicis, præparationem denique ad judicium perlustrando summa brevitate usus est, & quidem, uti ipse fatetur, in gratiam simpliciorum.

V. SPECULUM finalis retributionis tam bonorum operum, quam malorum, Petrus Reginaldetus, ordinis fratrum minorum, a quo elaboratum est, Athanasianum illud illustrationibus copiosis explanare quasiæ secundare an. 1499. ingressus est: qui bona egerunt, ibunt in vitam æternam; qui vero mala, in ignem æternum. Et nullum est dubium, tota mentis acie totisque viribus exhibitis scripsisse Perrum hunc, quicquid scriptis, neque sine magno labore diligentiaque, stilo haud ineleganti, ordine quoque decenti finem operi semel cepto imposuisse. Ipsa titulorum series atque connexionio dexteritatem quandam ingenii spirant. Etenim dicturus partim de pœnis inferni, partim de gaudiis paradisi, primura de loco paradisi differit; deinde de pœna damnatorum corporali, nempe de igne ardentissimo, de frigore acutissimo, de magno clamore doloris absque cessatione, de odore fœdo & multum horribili, de vitione Dæmonum valde terribili, de fame crudeliter affligente, de feti similiter configiente, de confusione, de afflictione maxima in tactu. Tum ad penas inferni quoad animam digreditur, quarum rursus decem recenset, currentiam gloriae, vermem conscientię, rancorem iracundię, tumorem superbiam, liveryem invidiam, timorem pœnæ, certitudinem damnationis, defectum consolationis, mortis desiderium, verecundum stipendum, i.e. confitucionem ex peccatis ortam. Sic igitur ad gaudia celorum transit, pari ratione ostendens primo locum paradisi; postea gloriam anime, quam confitere ait in Dei nostri clara cognitione, in ejusdem tota dilectione, in perpetua & firma tentione, in vero gaudio & latititia, in omnium rerum abundantia, in honore magno & insuperabili, in animarum decoru mirabili, in pace interminabili, in fatigatae desiderabili, in felicitate invariabili. Postremo, interjecta resurrectione ac dijudicacione, corporum beatorum excellentiam subjungit, quam dicit manifestari per evidentissimam claritatem, per constantem impassibilitatem, per vigorosam subtilitatem, per velociorem agilitatem, per cœlestem habitationem, per vocalem collaudationem, per delectabilem visionem, per gratiam nimis auditionem, per redolentem adorationem, per suavem degustationem. Quis non cupide quatuor has decades tum ad terrorem tum ad fiduciam humanae compositas legeret? quis non & materiam elaboratam & elaborationis modum laudaret, licet nonnulla in eo castigari mereantur? Quodsi ergo urentium speluncorum vires incredibilem in modum augeri possint, si per duo specula, quorum alterum amplius, alterum angustius esse debet, e regione collocata, sed ad unam metam emittentia radios, imago solis contrahatur: (f) quanto majori instinctu Christianus animus ad diligendum Deum inflammabitur, cum concisum speculum Suevi & Reginaldetti elaboratus ante oculos habuerit?

VI. SPECULUM utriusque religionis Christianæ Romano-Catholicae & Confessionis Augustanae. Istud inter alias lucubrationes præclaras Heinricus Gebhardtus,

(e) Act. erud. Lips. ann. 91. Nov. (f) Act. Lips. l.c.

dus, alias Wefenerus, J. U. D. & quondam Cancellarius Rutheno-Plaviensis, literis exaratum reliquerat: relictum postea M. Joachimus Cussovius, Caminenis Pomeranus, repererat. Cumque publica luce ulceroſo præfertim ævo ſuo dignum judicaret, donec integer Autoris tractatus de regime & jurisdictione Ecclesiastica prodiret, factum eft, ut epitome Gebhardiana velut ſpeculum an. 1621. publice fifteretur. Neque quisquam miretur, libello tam brevi credenda potuiffe comprehendendi, quaſi uno conſpectu ad legendum proponi: cum & ſpeculum hominis, quod in oculo ſuo quotidie circum fert, pupillam intelligo, exiguum fane corpusculum, uti uſus teſtatur, etiam res maximas & ſpatioſimmaſ referat.

VII. SPECULUM Eccleſia. Ab Honorio, Auguſtodunenſis Eccleſia Presbytero, extructum eft, viro & moribus & Scientia & vitæ sanctitate apud ſuos conſpicuo. Publicavit autem an. 1531. Balthasar Amerbachius ad ſanctum Caſtorem Confluentiae Vicarius. Habet illic lector sermones aliquot Evangelicos tam de tempore, quam de sanctis, præterea etiam quasdam admonitiones ad falutem animæ necessarias. Quod Honorus ſtilo tam ſimplici ſcripferit, quamvis divinarum humanarumque rerum ſcientiſſimus extiterit, fi quem miratio ſubeat, respondent ejus defenſores, ſtudioſe ita eum fecifle. Imagines in ſpeculis viſas Empedocles dixit apparere ob effluxus, qui in ſuperficie ſpeculi coeant perſianturque ab igneavi, quæ à ſpeculo exērcentur propositumque aerem, in quem effluentia feruntur, ſimil circumagat, Democritus, Epicurus imaginum ſubſtentia, quæ à nobis ferantur & circumagitatiōne ſubſtant in ſpeculo. Pythagorei reflexione viſus, qui cum intentus feratur ad ædenſo laevique corpori occurrens, ab eo repercutiatur & in ſe redat, ac ſimile quippiam ei accidat cum manu, quæ extenditur & ad humerum rufus reducitur. (g) Certum eft & exploratum, à Deo indulgentiſſimo proficiſi vitas sanctorum in facris præcipue expreſſas, imaginesque hujusmodi nobis omnibus ad imitandum ex- poſitas, in quibus ut in nitidis ſpeculis nos intueri debemus.

VIII. SPECULUM veritatis. Sereniffimus Dux, Christianus Wilhelmuſ, Marchio Brandenburgensis &c. an. 1633. à religione Lutherana defeceraſt, Pontificiæ dederat nomen ſuum, poſtquam in expugnatione Magdeburgensi captus, mox Ingolſtadium abductus, & Neoburgi Austriae in custodia detentus erat. Caufas igitur in iſto ſpeculo, que eum ad hanc mutationem compulſiſſent, enumeraſt decem, inter eas expugnatam Parthenopolim, ab eventu cauſa modum aſtimans. Sed quoniam in ſententia adverſarii referenda candor & fides, & in Autoris reſponsis ſtudium veritatis deſideratum eft: juſſu Seren, ac Potentiss. Regis Danorum à D. Casprio Erafmo Brochmand, in Reg. Academia Haffiensi Theol. & P. P. ſpeculum illud, perinde ut ſpeculum Trinitatis ab aliis, (h) fractum, compertumque eft, hujusmodi ſpecula plurimam partem cum ſpeculis Geomanticis comparari poſſe, quæ prima fronte aureos montes polliceri videntur, ſtatiuſ vero, re perſpecta, vanitas ſemetipſam prodiſt. Etenim laudatissimus Brochmandus lucernam ſpeculo oppoſuit, ad Petrinum effatum respiciens, ſicut inſcriptio refutationis declarat: Λύχθω λόγῳ τερψτικῷ ἐν διδυμῷ τόπῳ, i.e. lucerna fermonis prophetici in loco illumi- noſo. (i) Addere volebam SPECULUM & exemplar Domini nostri JEfu Christi Tauleri. (k) SPECULUM ſalutis aeternæ Joh. Rusbrochii. (l) SPECULUM Eccleſia Edmundi Cantuarienſis. (m) SPECULUM bonæ vitæ Joh. Geroniſi. (n) Verum rapit nos ad ſe ſpeculum ſumma perfectionis, unde nobis ſalus obtigit, paſſionem in nro JEfu noſtri: ex qua diſcipli noſtri

I. HEINRICUS GÖTZIUS, Neukirchenſis, ſpeculum iræ,

II. JOHANNES GOTTHARD VOGELIUS, Schönheydenſis, ſpe-
culum gratiae,

III. CHRISTOPHORUS FRIDERICUS KIRSCHIUS, Cygnen-
tis, ſpeculum vita,

IV. SIMON JOHANNES SCHINCKIUS, Werdenſis, ſpeculum ſo-
latiū, pro virili ſua brevibus meditationibus monſtrabunt. Hæreat perpetuo in ani-
mis noſtriſ amor crucifixus! P. P. Cygnead. 5. Martii An. 1705.

(g) Phil. de plavit. Philoſoph. I. 4. (h) Quenſted. Theol. Didact. Pol. P. 4. c. 11. (i) 1. Petr. I. 19.
(k) Bellarm. d. ſcriptor. Eccleſ. ad an. 1530. (l) Bellarm. I. c. ad an. 1580. (m) Labbe diſſer-
t. Hiftor. p. 271. (n) Labbel. c. p. 581.

*** (o) ***

NC.

I. N. I. C.
AD
MEDITATIONES SACRAS
SUPER
PASSIONE JESU
CHRISTI, DOMINI
NOSTRI ET SALVA-
TORIS UNICI,
CRASTINA LUCE
IN AUDITORIO MAIORI,
HORA MATUTINA NONA
INSTITUENDAS
VENERANDOS DNN. INSPECTORES,
PATRONOS, FAUTORES,
AMICOSQUE NOSTROS
PEROFFCIOSE ET AMANTER
INVITAT
M. GEORGIUS ANDREAS Winholt/Rector.

CYGNÆ,
STANNO FRIDERICIANO.

